

[Indenrigsministeren.]

at opkøbe Kasseobligationer til overordentlig lave Kurser, noget, som der i Øjeblikket ingen Mulighed er for. Derfor maa man regne med, at dersom man skulde fortsætte under den gamle Lov, vilde en Arbejden sig bort fra det Tab, der er, plus Rejsning af den nye Reservefond, som er paalagt i Loven, tage en Række af Aar, og her har de to Parter ræsonneret meget fornuftigt, at man maa erkende Situationen, som den er i Øjeblikket, og træffe en Ordning, hvorved begge Parter straks kan faa Lempelser.

Det ærede Medlem fremsatte den Anskuelse, at naar Det konservative Parti var imod denne Ordning, var det ogsaa, fordi man maatte anse Ordningen for svækkende for Realkrediten. Det er besynderligt, saa ofte det ærede Medlem og jeg ser fuldkommen modsat paa en Ting. Jeg har den stik modsatte Anskuelse. Jeg har den Opfattelse, at det tværtimod vil være styrkende for Realkrediten, at man bliver Vidne til, at en Realkreditinstitution, som for blot 2 Aar siden stod foran Konkurs, og hvorved Obligationsejerne regnede med formidable Tab, en uhyre Nedskrivning, selv i denne Krisetid i Løbet af 2 Aar er naaet til at sikre 80 pCt. af Obligationernes Værdi.

Det ærede Medlem fremsatte den Opfattelse — den er ogsaa fremsat i Betænkningen —, at denne Ordning heller ikke var ønskelig med Henblik paa Spørgsmaalet om Oprettelse af nye Serier, Genoptagelse af Udlaansvirksomheden. Det ærede Medlem mener, at der ikke vil være tilstrækkelig Tillid til de Obligationer, denne Forening i Fremtiden udsteder. Jeg ser ikke andet deri end en Paastand, ikke nogen Art af Argument. Hvad i al Verden skulde skabe Mistillid til Jydsk Landhypothekforenings Obligationer af nye Serier i den kommende Tid? For de gamle Serier er der sikret en Reservefond paa ca. 12 pCt. Hvad skulde der dog kunne anføres som Argument for, at det laangivende, det obligationskøbende Publikum skulde mene, at den Laanevirksomhed, der blev udfoldet i de nye Serier, som ikke vil blive forbundet med de gamle, skulde byde mindre Sikkerhed, end hvis hele Virksomheden udfoldedes gennem en anden Hypotekforening? Det er der ingen som helst Grund til at antage. Jeg haaber ikke, at det ærede Medlem ved de Udtalelser, han her har fremsat, vil være med til at skabe Uro paa dette Omraade. Navnlig haaber jeg, at det ærede Medlem ikke fra Landstinget vil fortsætte sin Virksomhed i saa Henseende i Bladet „Børsen“. Det

ærede Medlems Udtalelser kunde tyde paa, at noget saadant kan ventes. Det vil jeg meget indstændigt anmode det ærede Medlem om ikke at gøre.

Jeg forstod paa en af det ærede Medlems Udtalelser, at Det konservative Parti vilde stemme imod Lovforslaget (*Stein*: Nej!). Jo, det sagde det ærede Medlem først, men saa hørte jeg senere det ærede Medlem sige, at man ikke vilde stemme imod. Det er jeg selvfølgelig glad for, men jeg ved ikke, om det ærede Medlem er opmærksom paa, at derved, at det ærede Medlems Parti hverken i Folketinget eller i Landstinget stemmer imod denne Ordning, ligger der en uhyre Afsvækkelse af det ærede Medlems Argumentation. Hvis det er rigtigt, hvad det ærede Medlems Parti fremsætter i Betænkningen og har fremsat her i Dag, synes jeg, at det ærede Medlems Parti burde stemme imod denne Ordning. Jeg er sikker paa, at det ærede Medlem kan se den overordentlige Svækkelse af det ærede Medlems Standpunkt, der ligger i, at denne Ordning dog er en saadan, at selv Det konservative Parti ikke tør stemme imod den. Jeg mener, at der deri ligger en overmaade stor Anbefaling for hele det øvrige Ting til nu endelig at vedtage dette Lovforslag, som det er min Overbevisning imødeses med særdeles stor Tilslutning af baade Laantagerne og den overvejende Del af Smaasparerne, som ejer Obligationer i Jydsk Landhypothekforening, og som nu til den 1. Februar vil kunne faa udbetalt 5 pCt. af den nedskrevne Kapital eller 4 pCt. af den oprindelige Kapital. Og det er jo rigtigt, hvad Ordføreren for Socialdemokratiet (Johannes Pedersen) sagde, at de har købt disse Obligationer til Kurser; som gennemsnitlig aldeles ikke ligger over den Grænse, hvortil de nu nedskæres. Jeg tror, at det gælder om denne Ordning, som det gjaldt om den i 1932, at Fornuften her har vundet en Sejr, og at vi med Fortrøstning kan vedtage Lovforslaget.

Stein: Det siger sig selv, at naar jeg før udtalte, at vi fra vor Side mener, at det foreliggende Lovforslag strider mod Forudsætningerne for den gældende Lov, er det naturligvis ikke anderledes at forstaa, end at man altid ved en senere Lov vil kunne foretage en Ændring i en tidligere. Jeg understregede det derfor ogsaa ved at sige, at man ved nu at gøre Skridtet over til en Rekonstruktion bryder af fra den Vej, som den gældende Lov anviser. Og naar den højtærede Minister sagde, at jeg i mit Citat om, at den gældende Lov tilstræber at yde Kasse-